

4° Le laboratoire doit pouvoir fournir la preuve de sa participation à des contrôles de qualité interne et externe qui répondent aux normes de qualité nationales ou internationales;

5° Le laboratoire s'engage dès la date d'entrée en vigueur de cet arrêté à se soumettre aux contrôles réalisés par l'Institut de santé publique (ISP);

6° Durant la période transitoire de 2 ans qui précède l'obtention de l'accréditation telle que mentionnée en 3° le laboratoire doit fournir la preuve du suivi d'un système qualité. »

Règles de cumul

1° Les prestations 588571-588582 et 588593-588604 ne sont pas cumulables entre-elles.

2° La prestation 588814-588825 peut être portée en compte à l'Assurance obligatoire maladie-invalidité 6 fois au maximum durant la première année de follow-up après transplantation de cellules souches hématopoïétiques allogéniques et ensuite au maximum 4 fois par an jusqu'à cinq ans après la transplantation.

3° La prestation 588836-588840 peut être portée en compte 2 fois au maximum par transplantation de cellules souches autologues. »

Règles diagnostiques

1. Pour les prestations 588431-588442, 588490-588501, 588534-588545 et 588556-588560, une récurrence après 2 ans est considérée comme une nouvelle phase d'investigation diagnostique. »

Vu pour être annexé à Notre arrêté du 7 juin 2007.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires sociales et de la Santé publique,
R. DEMOTTE

4° Het laboratorium moet het bewijs kunnen voorleggen van deelname aan interne en externe kwaliteitscontroles die voldoen aan nationale of internationale kwaliteitsnormen;

5° Het laboratorium dient zich vanaf het in werking treden van dit besluit te onderwerpen aan de controles uitgevoerd door het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid (WIV);

6° Gedurende de overgangperiode van 2 jaar voor het verwerven van een accreditatie zoals beschreven onder 3° dient dit laboratorium reeds het bewijs te leveren van het voeren van een kwaliteitssysteem. »

Cumulregels

« 1° De verstrekkingen 588571-588582 en 588593-588604 mogen onderling niet worden gecumuleerd.

2° De verstrekking 588814-588825 mag maximaal 6 maal in het eerste jaar follow-up na allogene hematopoïetische stamceltransplantatie en nadien maximaal 4 maal per jaar tot vijf jaar na de transplantatie aan de ZIV worden aangerekend.

3° De verstrekking 588836-588840 mag maximaal 2 maal per autologe stamceltransplantatie aan de ZIV worden aangerekend. »

Diagnoseregels

1. Voor de verstrekkingen 588431-588442, 588490-588501, 588534-588545 en 588556-588560, wordt een herhaal na 2 jaar beschouwd als een nieuwe diagnostische investigatiefase. »

Gezien om te worden gevoegd bij Ons besluit van 7 juni 2007.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,
R. DEMOTTE

SERVICE PUBLIC FEDERAL SECURITE SOCIALE

F. 2007 — 2686

[C — 2007/22994]

13 JUNI 2007. — Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 25 octobre 1971 étendant le champ d'application de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté que nous avons l'honneur de soumettre à Votre Majesté vise à répondre à la remarque soulevée par la Cour d'arbitrage dans son arrêt du 16 novembre 2004 en intégrant les stagiaires non rémunérés dans le champ d'application de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail. La cour avait en effet conclu qu'il y avait discrimination du fait que cette catégorie est couverte en maladies professionnelles et non en accidents du travail.

Le Conseil d'Etat émit son avis le 17 avril 2007. Dans celui-ci, le Conseil d'Etat formula la remarque suivante :

« Comme il a été indiqué ci-dessus, le projet entend se conformer à l'arrêt n° 186/2004 de la Cour d'arbitrage du 16 novembre 2004. On peut toutefois se demander si le texte en projet est parfaitement conforme à cet arrêt dès lors que l'article 1er bis, 2°, en projet de l'arrêté royal du 25 octobre 1971 étendant le champ d'application de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, prévoit qu'en ce qui concerne les stagiaires non rémunérés, aucune indemnisation n'est due, dans le cadre de la réglementation sur les accidents du travail, en cas d'incapacité temporaire du travail, alors que tel est le cas pour ces mêmes stagiaires dans le cadre de la réglementation sur les maladies professionnelles (voir les articles 31 et 34 des lois relatives à la prévention des maladies professionnelles et à la réparation des dommages résultant de celles-ci, coordonnées le 3 juin 1970). Les auteurs du projet devront vérifier si cette différence de traitement peut être maintenue au regard de l'arrêt précité. »

Il nous semble ici primordial de respecter la logique de la réglementation en matière d'indemnisation du risque au travail, à savoir que l'indemnisation pendant l'incapacité temporaire est évaluée en fonction de la perte de rémunération par rapport au travail effectué par l'intéressé dans l'entreprise au moment de l'accident.

Dans le cas spécifique des stagiaires non rémunérés, il aurait donc été illogique de prévoir une indemnisation en cas d'accident alors qu'il n'y a pas de perte de salaire.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST SOCIALE ZEKERHEID

N. 2007 — 2686

[C — 2007/22994]

13 JUNI 2007. — Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerp van besluit dat wij de eer hebben aan Uwe Majesteit voor te leggen, beoogt tegemoet te komen aan de opmerking van het Arbitragehof in zijn arrest van 16 november 2004, door de onbezoldigde stagiairs op te nemen in het toepassingsgebied van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971. Het hof had immers geoordeeld dat er sprake was van discriminatie omdat deze categorie gedekt is voor beroepsziekten en niet voor arbeidsongevallen.

De Raad van State bracht advies op 17 april 2007 uit. Daarin maakte de Raad van State de volgende opmerking:

« Zoals hiervoor wordt gesteld, wordt met het ontwerp beoogd tegemoet te komen aan het arrest nr. 186/2004 van het arbitragehof van 16 november 2004. Vraag is echter of de ontworpen regeling volkomen in overeenstemming is met dat arrest, nu het ontworpen artikel 1 bis, 2°, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, wat de onbezoldigde stagiairs betreft, bepaalt dat in het kader van de arbeidsongevallenregeling geen schadeloosstelling is verschuldigd in geval van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, terwijl dat voor de onbezoldigde stagiairs wel het geval is in de beroepsziekteregeling (zie artikelen 31 en 34 van de wetten betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding die uit die ziekten voortvloeit, gecoördineerd op 3 juni 1970). De stellers van het ontwerp zullen moeten nagaan of dit verschil in behandeling in het licht van voornoemd arrest gehandhaafd kan blijven. »

Het lijkt ons hier primordiaal om de logica te respecteren van de regelgeving inzake de vergoeding van het arbeidsrisico, namelijk dat de vergoeding tijdens de tijdelijke ongeschiktheid bepaald wordt in verhouding tot het werk dat de betrokkene in het bedrijf deed op het ogenblik van het ongeval.

Het zou dus in het specifieke geval van de onbezoldigde stagiairs onlogisch geweest zijn om te voorzien in een vergoeding bij een ongeval terwijl er geen loonverlies is.

Par ailleurs, il ne faut pas perdre de vue les différences objectives entre les deux régimes, attribuées à la nature spécifique des maladies professionnelles par rapport aux accidents du travail. Parmi celles-ci, on peut citer le fait que la maladie professionnelle est souvent permanente dès le début alors qu'en cas d'accident du travail, il y a généralement une période temporaire pendant laquelle la lésion évolue. Ensuite, contrairement à l'accident du travail, qui provient d'un événement soudain survenu dans le cours de l'exécution du contrat de travail, la maladie professionnelle est la maladie encourue par la victime suite à une exposition au risque professionnel avec une certaine intensité et pendant un certain temps. La maladie professionnelle s'inscrit donc dans la durée et peut survenir longtemps après l'exposition, soit à un moment où l'ancien stagiaire peut encourir une réelle perte de salaire.

Dès lors que les différences objectives entre les deux catégories de victimes justifient qu'elles soient soumises à des systèmes différents, il est admissible que la comparaison trait pour trait des deux systèmes fasse apparaître des différences de traitement, sous la réserve que chaque règle doit être conforme à la logique du système auquel elle appartient.

Il ne peut donc être sur ce point donné suite à la remarque du Conseil d'Etat, qui n'a pas pris en considération tous les éléments de la problématique, exposés ci-dessus.

Le présent projet d'arrêté royal tient compte des autres remarques du Conseil d'Etat.

J'ai l'honneur,

Sire,
de Votre Majesté,
Le très respectueux et très fidèle serviteur,
Le Ministre de l'Emploi,
P. VANVELTHOVEN

13 JUIN 2007. — Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 25 octobre 1971 étendant le champ d'application de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, notamment l'article 3;

Vu l'arrêté royal du 25 octobre 1971 étendant le champ d'application de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, notamment l'article 1er, modifié par les arrêtés royaux des 7 février 1974, 15 octobre 1986, 7 mars 1995 et 9 mars 2006;

Vu la loi du 25 avril 1963 sur la gestion des organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale, notamment l'article 15;

Vu l'urgence;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, donné le 14 mars 2007;

Vu l'accord de Notre Ministre du Budget, donné le 29 mars 2007;

Vu l'avis 42.695/1 du Conseil d'Etat, donné le 17 avril 2007, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Emploi,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Dans l'arrêté royal du 25 octobre 1971 étendant le champ d'application de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, dans l'intitulé, les mots « et fixant les règles spéciales d'application » sont insérés entre les mots « champ d'application » et « de la loi du 10 avril 1971 ».

Art. 2. L'article 1er du même arrêté, modifié par les arrêtés royaux des 7 février 1974, 12 août 1985, 15 octobre 1986, 7 mars 1995 et 9 mars 2006, est complété comme suit :

« 8° l'article 2, 1°, de l'arrêté royal du 21 septembre 2004 relatif à la protection des stagiaires, pour autant que ces stagiaires effectuent du travail non rémunéré. Pour l'application de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, l'établissement d'enseignement est considéré comme employeur. Si l'établissement ne dispose pas de la personnalité juridique, le pouvoir organisateur sera considéré comme tel. »

Bovendien mogen de objectieve verschillen tussen de twee regelingen, die te wijten zijn aan de specifieke aard van de beroepsziekten ten opzichte van de arbeidsongevallen, niet uit het oog verloren worden. Hierbij kunnen we het feit vermelden dat een beroepsziekte vaak permanent is vanaf het begin, terwijl er in het geval van een arbeidsongeval over het algemeen een periode is tijdens welke het letsel evolueert. In tegenstelling tot een arbeidsongeval, dat voortvloeit uit een plotse gebeurtenis die zich voordoet tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, is een beroepsziekte een ziekte die opgedaan wordt door het slachtoffer ten gevolge van een blootstelling aan het beroepsrisico met een zekere intensiteit en gedurende een bepaalde tijd. De beroepsziekte ontwikkelt zich dus na verloop van tijd en kan zich lang na de blootstelling manifesteren, dat wil zeggen op een moment dat de oud-stagiair een werkelijk loonverlies kan lijden.

Aangezien de objectieve verschillen tussen de twee categorieën rechtvaardigen dat ze onderworpen worden aan verschillende systemen, is het toelaatbaar dat er verschillen in behandeling zijn bij een nauwkeurige vergelijking van de twee systemen, onder het voorbehoud dat elke regel moet overeenstemmen met de logica van het systeem waartoe hij behoort.

Er kan voor dit specifieke punt dan ook geen gevolg gegeven worden aan de opmerking van de Raad van State, die niet alle hierboven vermelde elementen van de problematiek in overweging heeft genomen.

Dit ontwerp van koninklijk besluit houdt rekening met de andere opmerkingen van de Raad van State.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
De zeer eerbiedige en getrouwe dienaar,
De Minister van Werk,
P. VANVELTHOVEN

13 JUNI 2007. — Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, inzonderheid op artikel 3;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, inzonderheid op artikel 1, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 7 februari 1974, 15 oktober 1986, 7 maart 1995 en 9 maart 2006;

Gelet op de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg, inzonderheid op artikel 15;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 14 maart 2007;

Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Begroting van 29 maart 2007;

Gelet op het advies 42.695/1 van de Raad van State, gegeven op 17 april 2007, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Werk,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 worden in het opschrift de woorden « en tot vaststelling van de bijzondere regels in verband met de toepassing » ingevoegd tussen de woorden « toepassingsgebied » en « van de arbeidsongevallenwet ».

Art. 2. Artikel 1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 7 februari 1974, 12 augustus 1985, 15 oktober 1986, 7 maart 1995 en 9 maart 2006, wordt aangevuld als volgt :

« 8° artikel 2, 1°, van het koninklijk besluit van 21 september 2004 betreffende de bescherming van de stagiairs, voor zover deze stagiairs onbezoldigde arbeid verrichten. Voor de toepassing van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 wordt de onderwijsinstelling als werkgever beschouwd. Indien de instelling niet over rechtspersoonlijkheid beschikt, wordt de inrichtende macht als zodanig beschouwd. »

Art. 3. Un article 1er*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans le même arrêté :

« Art. 1er*bis*. Pour l'application de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, dénommée ci-après la loi, aux stagiaires visés à l'article 1er, 8°, les règles spéciales suivantes sont en vigueur :

1° aucune indemnisation n'est due pour les accidents sur le chemin du travail, visés à l'article 8 de la loi;

2° aucune indemnisation n'est due pour l'incapacité temporaire de travail;

3° en cas d'accident du travail mortel, l'article 59*quinquies*, alinéa 1er, de la loi n'est pas d'application;

4° pour les frais visés au chapitre II, section 3, de la loi, qui sont indemnisés en vertu de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, l'entreprise d'assurances rembourse la part des frais liés à l'accident du travail qui, après l'intervention accordée en vertu de cette dernière loi, sont à la charge de la victime;

5° pour l'application de l'article 38, alinéa 2, de la loi, les stagiaires sont assimilés aux apprentis. »

Art. 4. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er janvier 2008.

Art. 5. Notre Ministre qui a l'Emploi dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 13 juin 2007.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre de l'Emploi,
P. VANVELTHOVEN

Art. 3. In hetzelfde besluit wordt een artikel 1*bis* ingevoegd, luidende :

«Art. 1*bis*. Voor de toepassing van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, hiernagenaemd de wet, gelden voor de stagiairs bedoeld in artikel 1, 8°, de volgende bijzondere regels:

1° er is geen schadeloosstelling verschuldigd voor de ongevallen op de weg naar en van het werk, bedoeld in artikel 8 van de wet;

2° er is geen schadeloosstelling verschuldigd voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid;

3° in geval van een dodelijk arbeidsongeval is artikel 59*quinquies*, eerste lid, van de wet niet van toepassing;

4° voor de kosten bedoeld in hoofdstuk II, afdeling 3, van de wet, die op grond van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 vergoed worden, betaalt de verzekeringsonderneming het aandeel terug van de met het arbeidsongeval verband houdende kosten die, na de krachtens deze laatste wet toegekende tegemoetkoming, ten laste zijn van het slachtoffer;

5° voor de toepassing van artikel 38, tweede lid, van de wet worden de stagiairs met leerlingen gelijkgesteld. »

Art. 4. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2008.

Art. 5. Onze Minister die Werk onder zijn bevoegdheid heeft is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 13 juni 2007.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Werk,
P. VANVELTHOVEN

GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

N. 2007 — 2687

[C — 2007/35762]

27 APRIL 2007. — Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de kenmerken waartoe het onderzoek van bepaalde rassen van landbouw- en groentegewassen zich ten minste moet uitstrekken, en de minimumeisen voor dat onderzoek

De Vlaamse Regering,

Gelet op de wet van 11 juli 1969 betreffende pesticiden en grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt, inzonderheid op artikel 2, § 1, gewijzigd bij de wetten van 21 december 1998 en 5 februari 1999;

Gelet op het koninklijk besluit van 8 juli 2001 betreffende de nationale rassencatalogi voor landbouwgewassen en groentegewassen, inzonderheid op artikel 7, § 2;

Gelet op het ministerieel besluit van 29 maart 2004 betreffende de kenmerken waartoe het onderzoek van bepaalde rassen van landbouw- en groentegewassen zich ten minste moet uitstrekken, en de minimumeisen voor dat onderzoek, gewijzigd bij ministerieel besluit van 24 april 2006;

Overwegende dat de richtlijn 2003/90/EG van de Raad van 6 oktober 2003 houdende bepalingen ter uitvoering van artikel 7 van de richtlijn 2002/53/EG van de Raad met betrekking tot de kenmerken waartoe het onderzoek van bepaalde rassen van landbouwgewassen zich ten minste moet uitstrekken, en de minimumeisen voor dat onderzoek, laatst gewijzigd werd door de richtlijn 2005/91 van de Commissie van 16 december 2005, en dat die richtlijnen een verplichting inhouden om er zich binnen de voorgeschreven termijn naar te schikken;

Overwegende dat de richtlijn 2003/91/EG houdende bepalingen ter uitvoering van artikel 7 van richtlijn 2002/55/EG van de Raad met betrekking tot de kenmerken waartoe het onderzoek van bepaalde rassen van groentegewassen zich ten minste moet uitstrekken, en de minimumeisen voor dat onderzoek, laatst gewijzigd werd door de richtlijn 2006/127/EG van de Commissie van 7 december 2006 en dat die richtlijnen een verplichting inhouden om er zich binnen de voorgeschreven termijn naar te schikken;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 12 januari 2007;

Gelet op het overleg tussen de gewesten en de federale overheid op 15 januari 2007, bekrachtigd door de Interministeriële Conferentie Landbouwbeleid op 5 februari 2007;

Gelet op advies nr. 42.392/3 van de Raad van State, gegeven op 20 maart 2007, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;